

„Miluji nestandardní role, k nimž patří i Renata“

Rozhovor

BŘETISLAV UHLÁŘ

Ostrava – Jediná prestižní Cena Thálie 2015 putovala letos koncem března do Ostravy. Získala ji v kategorii Opera – ženy bulharská sopránka Iordanka Derilova za roli Renaty v Prokofjevově opeře Ohnivý anděl, kterou ztvárňuje v ostravském Divadle Antonína Dvořáka. Režisérem opery je Jiří Nekvasil a hudební nastudování je dílem Roberta Jindry. Za Iordanku Derilovou převzal prestižní Cenu Thálie v pražském Národním divadle její syn Daniel, neboť vylíčená pěvkyně hostovala v té době v zahraničí, stejně jako v následujících týdnech. Přesto se nám podařilo se s ní spojit, a tak vznikl následující rozhovor.

Co pro vás prestižní Cena Thálie znamená?

Je pro mě velkou ctí, že jsem obdržela tuto cenu. Je to uznání, které mě dělá nekončnou šťastnou. Ještě jednou děkuji celé Herecké asociaci a samozřejmě celému týmu Národního divadla moravskoslezského, se kterým jsme inscenaci Ohnivý anděl společně vytvořili.

V opeře Ohnivý anděl jste zvládla bravurně velmi obtížnou roli Renaty. Přístupovala jste nějak speciálně k jejímu studiu?

Vzhledem k tomu, že hudba Sergeje Prokofjeva je mimořádně složitá, zabrala mi příprava poměrně mnoho času. V první chvíli jsem si řekla: Proboha, to se přece nemohu

nikdy naučit... Když jsme ale celé dílo nastudovali, byl to pro mě dokonce jeden veliký požitek. Vzhledem k mysterióznímu, až šílenému charakteru role je tato postava pro mě obrovským zážitkem. Miluji právě tyto nestandardní role, a právě proto mám některé i ve svém repertoáru. Patří k nim i Kateřina Izmailova ze Šostakovičovy opery Lady Macbeth Mcenského újezdu, ale také Verdiho Lady Macbeth a Elektra Richarda Strausse.

Vaši rodnou zemi je Bulharsko, v Praze působíte už řadu let, pravidelně hostujete na předních evropských scénách. Jak se vám zpívá v Ostravě?

Zpívat v Ostravě je pro mě vždy velice příjemné. Představení jsou překrásná, kolegové, se kterými pracuji, jsou velmi profesionální a skvěle si rozumíme. Národní divadlo moravskoslezské je ve všech směrech na velmi vysoké úrovni.

Měla jste už možnost alespoň trochu více poznat toto město?

Samozřejmě, znám Ostravu velmi dobře, byla jsem tady už mnohokrát. Ještě jako sólistka Státní opery v Praze jsem zde zpívala Tosku. V posledních dvou letech jsem měla tu čest kromě Ohnivého anděla zpívat v Ostravě roli Ortrudy ve Wagnerově Lohengrinu, pak i Abigaille v opeře Nabucco.

Kam se bude ubírat dále vaše umělecká kariéra? Zůstanete u nás natrvalo, anebo je na obzoru nějaké nové zahraniční angažmá?

Ano, zpívám v různých di-

IORDANKA DERILOVA na civilním snímku. Foto: archiv NDM

vadlech, od roku 2003 jsem v angažmá v Anhaltském divadle v Dessau. Obzvláště ráda zpívám v České republice a budu se těšit do budoucna na další pozvání.

Jako špičková operní pěvkyně jistě máte své oblíbené opery, ale i postavy. Můžete prozradit našim čtenářům, které k nim patří?

Mám vlastně řadu oblíbených rolí, které zachycují silnou a vášnivou osobnost, například Turandot, Tosca, Lady Macbeth, Lady Macbeth Mcenského újezdu, Elektra, Isolda a Brünnhilde celého cyklu Prsten Nibelungův Richarda Wagnera.

Které české opery jsou vám blízké?

Od českých skladatelů jsem zpívala jenom Dvořákovu Rusalku. Ráda bych samozřejmě zpívala i jiné role, líbila by se mi Emilia Marty z Janáčkovy opery Věc Makropulos a Libuše od Bedřicha Smetany.

A vysněná role, která zatím nepřišla?

Ano, mám i vysněné role, které jsem ještě nezpívala. K nim patří Salome Richarda Strausse, Pucciniho Manon Lescaut, ale mnohé další.

Co vedle zpěvu dává vašemu ži-

IORDANKA DERILOVA jako Renata v opeře Ohnivý anděl na ostravském jevišti. Foto: Martin Popelář

votu smysl? Jaké máte záliby? Kde si nejlépe odpočínáte?

Mám báječnou rodinu, tvoří ji můj manžel Krassimir, který je také operním pěvcem (bas), a můj syn Daniel. Tito dva dávají mému životu smysl a dělají mě šťastnou. Jako školačka, dříve než jsem se stala operní pěvkyní, jsem se zabývala mnoha věcmi. Jako

malá jsem začala s baletem, přes gymnastiku jsem se dostala až k latinskoamerickému tanci. Proto tanec stále miluji. Mám bohužel jenom omezené možnosti a málo času věnovat se mu intenzivněji. Kromě toho miluji jízdu autem a cestování. Nejhezčí místo pro oddech je pro mě u moře.